

Transmission

Att söka en hållbar framtid genom traditionellt hantverk: Ett utforskningsstyrt förhållningssätt till utställningskatalogen

Stinsensqueeze

Hantverk kan hjälpa att koppla oss samman till både oss själva och vår miljö. Genom att åter lära oss traditionella processer och glömma vanor som kopplar isär oss, kan vi inte då hitta till nygamla metoder som kan stödja ett hållbart förhållningssätt? I arbetet med *Juxtaposing Craft* frågade vi oss själva: Behöver vi ytterligare en tryckt utställningskatalog? Vad skulle det innebära att inte ha någon? Den förmedlade kunskapen skulle gå förlorad och förhållandet till det fysiska föremålet likaså. Böcker är viktiga redskap för kommunikation, lärande och för att dokumentera kunskap. När temat på utställningen utmanar våra människocentrerade, framstegslystna attityder, är det då bättre att fokusera på att ha ett så hållbart tillvägagångssätt som möjligt, genom att inte producera ännu ett nytt tryckt föremål? Eller prioriterar vi att dela med oss av den kunskap vi härigenom lärt oss om traditionella hantverksprocesser och hur vi skulle kunna återgå till metoder som prioriterar lokal produktion, handarbete och att arbeta med vår miljö?

Ju närmare hantverket och produktionen av ett föremål vi är, desto djupare kan vårt hållbara förhållningssätt förankras – vi är inte bara kopplade till materialet, utan också till processerna och hur redskapen är konstruerade och varifrån de kommer. Genom att ersätta giftiga material med organiska, lokala material, arbeta till skalan av ett tryckark, kan vi ompröva processen för att stödja vår miljö. Det kan också innebära att man går tillbaka till ett traditionellt hantverk, vilket oftast är något som skapats för länge sedan (innan vi började förorena planeten), använda råvaror och ersätta maskinen med handen. Handgjord produktion kan fördjupa vår andliga koppling till världen, ge utrymme för kontemplation och sensoriskt engagemang, vilket hjälper oss att ta ett kliv bort från vår tänkande hjärna, mot en mer visceral tillvaro. Utvecklingen av masstillverkad bokproduktion demokratiserade kunskap; det revolutionerade tillgången. Men eftersom vi har mer till hands har vi också rört oss bort från kunskapen om handen – vår förståelse för processer, tid och värde. Kan vi hitta ett sätt att återknyta till traditionella produktionsmetoder som ett sätt att skapa en mer hållbar framtid?

För katalogen till *Juxtaposing Craft* ville vi omsätta vår utforskning i praktiken och har undersökt processer och material med rötter i traditionellt hantverk. Vi hade möte med Lessebo Handpappersbruk i hopp om att göra vårt eget papper, ett som inte innebar att fälla träd (genom att återvinna material eller rentav använda andra resurser, som ris eller potatis), men det visade sig vara för dyrt. Vi hade kunnat höja priset på produkten i museibutiken, men vi var oroliga för att vi inte kunde motivera att katalogen skulle ha samma pris som en coffee table-bok – folk har ett prisläge i åtanke för en viss typ av bok, och vi ville att katalogen skulle vara tillgänglig och inte kännas exklusiv. Det var magiskt att besöka Lessebo Handpappersbruk. Vi fick så mycket respekt för materialet och hantverket – genom att arbeta med mer värdefullt material behandlar vi det med mer respekt. Detta kan appliceras på vilket föremål som helst, eller som när vi odlar våra egna grönsaker. En annan praktik vi har lärt oss om är washipapper, ett officiellt japanskt hantverk. Det var fascinerande att upptäcka att när man gör washi måste man ha ett nästan meditativt, lugnt tänkesätt. Washipapper är tillverkat av tibastfiber, som är mycket starka fibrer och gör att du kan skapa tunna papper,

Transmission

Seeking a Sustainable Future through Traditional Crafts: A Research-Led Approach to the Exhibition Catalogue

Stinsensqueeze

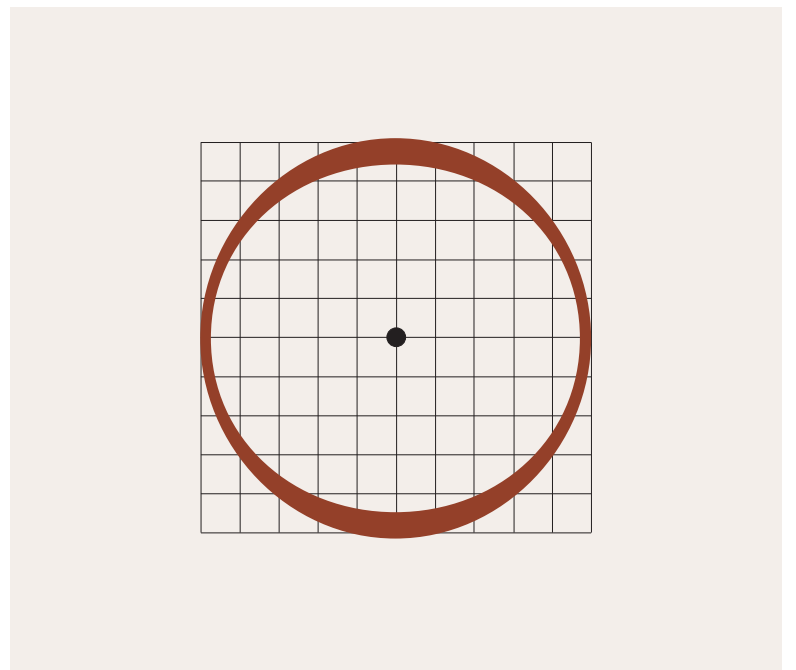
Craft can help connect us to ourselves, and our environment. Through relearning traditional processes, and the unlearning of disconnected habits, can we find old-new methods that will support a sustainable approach? In working on *Juxtaposing Craft*, we asked ourselves: Do we need another printed exhibition catalogue? What would it mean to not have one? There would be a loss in shared knowledge, and a loss of connection to a physical object. Books are important tools for communication, learning and recording knowledge. When the subject matter of the exhibition challenges our human-centric, progress-led attitudes, do we focus on taking the most sustainable approach possible, by not producing a new printed object? Or do we prioritise sharing the knowledge we have learnt about traditional craft processes, and how we can return to practices that prioritise local production, hand work, and working with our environment?

The closer we are to the craft and production of an object, the deeper our sustainable approach can be rooted – we connect not only to the material, but also the processes, and how the tools are constructed and sourced. By replacing toxic materials with organic, locally sourced materials, working to the scale of a printer's paper sheet, we can rethink the process to support our environment. It can also mean going back to a traditional craft, which is usually something that has been created a long time ago (before we started to pollute the planet), using raw materials and replacing the machine with the hand. Hand production can deepen our spiritual connection to the world, providing space for contemplation and sensorial engagement, which helps us step away from our thinking brain, towards a more visceral existence. The development of mass industrial book production democratised knowledge; it revolutionised access. But as we have more at our fingertips, we have moved away from the knowledge of the hand – our understanding of processes, time and value. Can we find a way to reconnect to traditional methods of production as a means to create a more sustainable future?

For the *Juxtaposing Craft* catalogue, we wanted to put our research into practice, sourcing processes and materials rooted in traditional craft. We met with the Lessebo Hand Paper Mill, hoping to make our own paper, one that didn't involve cutting down trees (by recycling material or even using other resources, like rice or potatoes), but it turned out to be too expensive. We could increase the price of the item in the museum shop, but we feared that we couldn't justify the catalogue being the same price as a coffee table book – people have a price-point in mind for a 'type of book', and we wanted the catalogue to be accessible and not feel exclusive. It was true magic to visit Lessebo Hand Paper Mill. We gained respect for the material and the craft – by working with more precious material, we start treating it with more respect. This can be applied to any object, or even growing your own vegetables. Another practice we learn about, is *washi* paper, an official Japanese craft. We were fascinated to discover that when making washi, you have to be in an almost meditative, calm mindset. Washi paper is made of gampi fibres, which are very strong fibres that enable you to create thin papers, meaning you use less material. We also researched Japanese calligraphy, and in a similar way to the washi paper, it is a craft that takes a long time to master.



1



2

vilket i sin tur bidrar till att du använder mindre material. Vi har också lärt oss om japansk kalligrafi, och på liknande sätt som washipappret är det ett hantverk som tar lång tid att bemästra. När du väl anses vara en skicklig kalligraf innebär det att du behärskar mindfulness. Vi satte den här idén sida vid sida med dagens situation och tänkte på hur vi designar typografi på ett sätt som ofta kan vara bortkopplat från mindfulness.

Det fick oss att tänka på hur vi har förlorat andlig relation till material och den konstnärliga processen. Vi är bokformgivare, men vi har sällan gjort någon bok själva, inte heller förstår vi råvarornas ursprung till fullo. Det är ganska nytt för oss att ta ett steg tillbaka och granska tillverkningen av en bok, vi är fortfarande i en inlärningsprocess – särskilt som vi inte har för avsikt att göra katalogen helt för hand. I det här projektet har den största lärdomen varit att blicka tillbaka i historien för att hitta inspiration. Livet går så snabbt och med kommersiella projekt har vi sällan tid att göra någon ingående research; vår växande kunskap om traditionellt hantverk har präglat vår förmåga att fatta mer hållbara beslut. Det har också kopplat ihop våra sinnen med våra kroppar.

Att arbeta med händerna ger oss tid att skapa och koppla bort oss från det kommersiella systemet. Våra designbeslut fattas ofta genom konceptuella och estetiska överväganden, som sedan definieras ytterligare av ekonomi och produktionsplaner. För *Juxtaposing Craft* ville vi ta ett steg närmare de uråldriga tekniker som används för tryck och bokproduktion – med hjälp av den kunskap vi har fått som utgångspunkt för våra designbeslut. Vår utforskning ledde oss till washipappret Awagami, som vi har använt till omslaget. Det är tillverkat och producerat av familjen Fujimori i Tokushima, Japan, som har ett vårdande fokus på miljön. Pappret görs av fiber från pappersmullbärsträd, som växer på bergssluttningen vid bruket. Med inspiration från *shodu* – sättet att skriva – ville vi att vår inställning till typografi skulle återspegla den harmoniska och filosofiska processen som uttrycks genom penseldragens noggranna formspråk. Vi försökte betona de fysiska gränserna för hur vi skriver i dag – att vi skriver eller ritar bokstäver med en mus – genom att utveckla ett typsnitt som kräver att hela kroppen rör sig. Genom att placera oss i rutnätets rymd, och använda ett verktyg för att rita formen av bokstäverna förde vi kroppen tillbaka till skriftspråket, genom att nästan dansa bokstäverna.

Det vi delar med oss av här är våra reflektioner över vad vi hittills har lärt oss. Vi hoppas att vi genom att förmedla processen kan delta i en ny framtid för (bok)tillverkning; en som ser föremålet som en länk till alternativa produktionsmodeller och nygamla sätt att leva. Denna framtid borde vara en som på ett meningsfullt sätt är kopplat till det förflutna och värdesätter patinan och spåren av tidens tand i föremålen. Det finns en japansk värdering som anser att äldre, återvunna eller delade föremål har högre värde än något nytt – ett tänkesätt som vi alla måste göra till vårt när vi rör oss framåt.



3

Once you are considered a skilled calligrapher, it says that you master mindfulness. We juxtaposed this idea with today, thinking of how we design typography in a way that can be disconnected from mindfulness.

It made us think about how we have lost the spiritual relationship to materials and the artistic process. We are book designers, but we have rarely actually made a book ourselves; nor do we fully understand the origins of the raw materials. It is quite new for us to step back and review the making of a book, we are still engaged in a learning process – especially as we are not intending to make the catalogue fully by hand. For this project, the greatest lesson has been to look back at history to find inspiration. Life moves so fast and with commercial projects, we don't often have time to research in a deep way; our growing knowledge of traditional craft has informed our ability to make more sustainable decisions. It has also connected our minds with our bodies.

Working with the hand allows us time for making and disconnecting from the commercial system. Our design decisions are often made through conceptual and aesthetic considerations, which are then further defined by finances and schedules. For *Juxtaposing Craft*, we wanted to step closer to the ancient techniques used for print and the production of books – using the knowledge gained as the basis for our design decisions. Our research led us to Awagami washi paper, which we used on the cover. It is crafted and produced by the Fujimori family in Tokushima, Japan, who maintain a nurturing focus on the environment; being produced with kozo fiber, which grows on the mountain-side adjacent to the mill. Informed by *shodu*, which translates as 'the way of writing', we wanted our approach to typography to reflect the harmonious and philosophical process expressed through a careful configuration of big brush strokes. We sought to emphasise the physical limits of how we write today – typing, or drawing letterforms with a mouse – by developing a typeface that requires the movement of the whole body. Placing ourselves within the space of the grid, and using a tool to draw letterforms, we brought the body back to written language, by almost dancing the letters.

What we share here is our reflections on what we have learnt so far. We hope that in sharing, we can participate in a new future of (book) making; one that sees the object as a connector for alternative models of production and new-old ways of living. This future should be one that meaningfully connects with the past, and values the patina and traces of time in objects. There is a Japanese value that deems older, recycled or shared objects as having higher value than something new – a mind set we all need to adopt moving forward.

1 Design process av *Juxtaposed* bokstäver. Stinsensqueeze, 2022.

2 Letterform O på rutnätet. Den svarta prickerna indikerar var kroppen är placerad.

3 *Juxtaposed* alfabet. Stinsensqueeze, 2022.

1 Design process of *Juxtaposed* letter forms. Stinsensqueeze, 2022.

2 Letterform 'O' on the grid. The black dot indicates where the body is placed.

3 *Juxtaposed*, alphabet. Stinsensqueeze, 2022.